

בנישאות פורטו הנאנן הדול ר' ברוך שרבא שליט"א
בראשות הרה"ג ר' ביבי נזוי שליט"א

רמלה – גילה
טלמה – רמלה
טלט – 0527-150-637

יוצא לאור ע"י בית ההוראה "מעיין טהור"

הלכות אקטואליות ומעשיות
מתוך סדרת הספרים ש"ת הלכה למשה
מאת הרב יניב נסיר טלית"א
ראש בית ההוראה וממח"ס ש"ת הלכה למשה ומ"ז דק"ק מהנה אפרים

הלכה למשה

לקראת הופעת הספר החדש **"פסקין שבת"** הנמצא בדף,
הננו להביא מקבץ פסקינים מצוים שבאו בתחום הספר

[ובאו כאן ללא מקורות הדין שבאו בתחום הספר בהותגה, מחמת חוסר המיקום ושם נתבארו הדברים באורך]

דין מוקצה במשחקים

כדור

משחק בכדור המצוי בזמןנו, אין לגודלים לשחק בו בשבת. ולקטנים בכית מותר. ואם האב צריך להורד לבנו את המשחק ממקום שאינו יכול לחתוט אותו בעצמו, מותר. וכן אדם שבנו מבקש הימנו לשחק עמו בכדור בביתו, נראה שיש מקום להקל בזה כאשר אין אחר שيشחק עמו.

לנוף ולטטל בלון

אין לנוף כל סוג של כדור או בלון בשבת. אבל אם ניפחו אותו מלפני השבת ויצא ממנו האויר, מותר לחזור ולנפחו בשבת, אבל אסוד לקושרו. ובلون שניפחוה מערב שבת ותלווה לנוי ונפל, מותר לטטלתו.

שאר משחקים

משחקים הנקרים "שח- מת", "שש- בש", ומשחקי קלפים, אסור לשחק בהם בשבת והינם מוקצים. וכן כל דבר המשתקים. ומה דברים אמורים, באנשים גדולים בנזך, אבל קטנים עד גיל מצוות יכולים להקל לשחק במשחקים, וכן נשים המשகות עם הילדים יש להן על מה שיסמכו ואין למוחות בידם. ופושט שככל זה כשהיא במשחקים חשמל או סוללה או שאר חישש חילול שבת.

אבני פלא

מותר לילדיים עד גיל מצוות לשחק באבני פלא (לגו) בשבת. או במשחק "ספינר" המצוי ביום (כל שאון בו פעולה חשמלית).

גולות וחמש אבניים

מותר לילדיים עד גיל מצוות לשחק בגולות בתחום בית המוץף כראוי. וכן הדין במשחק "חמש אבניים".

טורטפולינה

מותר לילדיים לкопז על "טורטפולינה" בשבת.

משחקים מפוזרים

משחקים המפוזרים בסלון, יש להקל לאוספים על ידי מטהطا.

מדבקות קלפים

מדבקות קלפים עם תמונה של גдолין ישראל המשמשים לשחק ילדים, נראה שמייקר הדין יש מקום להקל וליתן לקטנים לשחק בהם. וכן אין למוחות בידם מכך וממכר. ומכל מקום קטן שסמכות לגיל

מצוות והוא מבין העניין, הנכוון ללימודו בסבר פנים יפות שאין השימוש בזה ראוי בשבת.

מוניפול

מעיקר הדין מותר לילדיים לשחק במשחק "מוניפול" שיש בו דפים דמי טירות כסף, אבל ראוי שלא ישחקו בזה בשבת.

משחק בגרעיני משמש

גרעיני המשמש המשמשים למשחק הילדים (ונקדאים גוגאים או אג'אים), אם נתפרקן מהפהי מערב שבת והילדים שחקו עמהם קודם השבת, הרי מותר לילדיים עד גיל מצוות לטלטלם. אבל גרעיני משמש שהתפרקן מהפהי בשבת עצמה, אסור בטלטל גם לילדיים.

עט מגנט

"עט מגנט" שהוא משטח פלסטיק מחורר ו מתחתיו מחובר קופסה שבה אוסף כדורי ברזל קטנים, ועל ידי פלסטיק שנראה כעט ובראשו מגנט מושך את כדורי הבורול מתחתיו אל המשטח העליון בזרתאות וכך נוצר תיבות, אין ליתן לפחות בזאת [אבל בעיטה בו סתם צורות מותר].

פלסטלינה

פלסטלינה, אסור ליתן לילדיים לשחק בו בשבת והינו מוקצה.

חול קינטי

משחק הילדים הנקרא "חול קינטי" (העשה מ-98 אחוז חול, ו-2 אחוז דבק) שאפשר ליצור ממנה צורות על ידי קיבוצו לאחד, וכsharp;רים הצורות הם נפקדים לפירורים בתחילת ממש, יש להסתפק אם מותר ליתן לילדיים לשחק בו.

צעצועים המשמשים כול

צעצועים המשמשים כול שאינו כול Shir, מותר לילדיים לשחק בהם כל שאין בהם חשלמל או סוללות, אבל לא במשrokheit שעשויה לשיר.

אופניים

אופניים דינם ככלי שימושי לאיסור, ומותר לטלטלם לפניות המעבר.

תלת- אופן וקורקינט

כלי גמود שמשמש למשחק בגוף, וכגון תלת- אופן שצמיגי גלגלי

להרומים יلد נשבידיו משחק
אם היה בידי הקטן משחקים, אביו יכול לשאטו כשהם משחקים ביד הבן, ויש אומרים שאן להקל בזה במשחקים של ילדים גדולים שהם מוקצתם לאב, אולם העיקר להקל בזה בכל סוג המשחקים.

ראאה בנו משחק במוקצתה
ראאה האב שבנו משחק בדברים המוקצים, וכך שמשחק באבנים שברוחם, ציריך להפרישו ולהזכירו בנסיבות שאסור לגעת באלה הדברים מסוימים מוקצתה.

מביידרו שעשייתו, הכל תחילה מזה שירדו עליו במקומות הלימודים, הוא נגע קשה, ומואז לא חוזר לשם ויש בבית והבטהון שלו הורדר עד כדי שאינו מדבר עם אף אחד.

בקיצור, בקשׁו ממי לטפל באותו בחור ולראות מה אפשר לעשות, רקחתי אותו לכטול שלוי והצמדתי לו אברך עדין ורגיש שלמדו אותו בוקר, ואחרי שבועיים הצמדתי לו גם אברך לאחר הצהרים.

האברך של אחר הצהרים לא עקבי כל כה, ואחרי שבוע הפסק ללמידה עמו.

הבחן הזה הרגיש שהאברך הוא מתרחק ממנו, ולא מסתכל עליו בכוונה ונזהר מלפוגשו וכוכו, ואמר לי שניהה לו כאבי בטן כשאטו אברך עובר והוא חושב האם הוא ישחק עלייו או לא, וזה טורדו בצוורה עצומה עד שהוא שוקל לעזוב את הכלול רק בגין זה [אף שהוא נהנה מאד]...

התנהגות קיצונית זו היא תוצאה של אדם שלא התמודד מעולם מול פגעה ונסיוון, הוא מרגיש דבר זה "גומד עלייו", אדם שלא מסתגל לנטיונות נורמליים המתחאים לגיל שלו, כשיגדל יתרופץ מנטיונות המתאים לאבל שלו אבל כבר לא נורמלי ולא מציאותי שאביו או מישחו אחר "יריד" לו את הנטיונות האלה.

יש בתים שכחה הם "נוהגים", כל אחד יורד על השני, זה "המנגן", ויש להיפך משפחה שנפצעים מ"כל מיליה" וצריך לשקל מילימ, הדרך הנכונה דרך האמצע - לא להתרגש מכל מיליה, אבל גם לא לפגוע ב"מקצת".

עשויים מגומי מוצק, אין לנו מילך לדרכ עליו בתוך הבית, ובמקומות שיש עירוב הצירות גם מחוזча לו. והוא הדין לגבי "קורקינט" שאינו חמלה, או "גלאזיות" - סקטים. ואינם מוקצים בשבת. וכן מותר להסייע ילד קטן ב"בימבה".

משחקים של תינוקות
משחקים המיוחדים לתינוקות שעשויהם להשתיקן שלא ייכבו, מותר לטלטלם בשבת כדי כי שמלאכתו להtier, וכן הדין ל"מושץ" של תינוקות, שהרי כל מטרתו להשתיק את התינוק וכלי גמור הוא.

מטען דרישות ומאמרי

מטען דרישות ומאמרי
ראש בית ההוראה שליט"א

"ילד שגדל על צמר גפן, נשיידוך על דשא, גם יכاب לו...".

יש תסומנת מצויה, תסומנת "הבנות הבכורות", האבא דזהה ומולול בכל המטלות המוטלות עליו ללימוד עס הבית, "דף קשור", להביא את הילד בזמן לגון שלא יפסיד מהלימודים, להזרע אותו על דפי חזורה, ואז כשכבר מאוחר הוא מגלה שהבן שלו "מלךעליה".

לפעמים גם אפשר להגיד לו "בנראה שגנבתה הצעקה הזאת נכנס במקומו להזות", לא לפתח כל דבר לסייעו שלם.

בבניהם הבאים הוא כבר יכול בדרך כלל.

אבל יישם אשר הם הפוים לצד השני, או

שבענין שנזכר הם קיצוניים לצד השני.

אנשים שעוטפים את ילדייהם בצד השני, גפן, מרופדים להם כל מטלחה ונסיוון, מוגעים וمتיחסים באהבה רבה על כל מעידה. וצריך לדעת זה לא נכוון ולא טוב, ילד שגדל על צמר

גפן, אם ירדך אהרי זה על דשא גם זה יכاب לו.

ילד צריך להתמודד בקטנותו מול נסיוונות קטנים ולעbor אותם, ואז יתחשל לעומת דברים ונטיונות גדולים יותר כשביגדל, כל נסיוון כפי הגיל המתאים.

החותט הדק המבדיל הוא שכשעומד בפניו הילך נסיוון או טירדה אשר אינה מתאימה "לגדול

הרב אליהו חיימן פנחסי שליט"א
מחבר הספר "הכשרות למעשה"

מייקרוגל במקומות ציבורי

שאלות:

הארחה לנופשים, האם מותר לחם בו מאכלים?

תשובה:

מייקרוגל שנמצא במקומות ציבור כגון בית החולמים לרשות המבקרים, או צימר וחדורי מטבחה לנופשים, האם מותר לחם בו מאכלים?

답:

במקומות ציבור שנמצאים שם גם אנשים שומרי כשרות ופעמים אף אנשים שאינם יהודים, יש איסור להשתמש במכשיר אשר המכיל מונח ישירות על גבי הצלחת [אף שעשויה מזכוכית] היה ויש להגיה שחומם שם נבלות וטריפות ומכביד זה נטרף כתוצאה מהאדמים שהתפשטו בתוכה. אולם היה מותר להשתמש במיקרוגל זה כאשר המכיל מכוסה בקופסה שנשגרת בצוודה הרומטית. ואין להשתמש באותה קופסה גם לחימום מאכלים בשור ו גם למאלטי חלב. ולמתקילה אין להשתמש בשקיות נילון אחת לפחות שבדרכ התבע האדים יוצאים דרך השקית לחוץ. ודין זה נאמר אף במקומות העבודה כאשר אחד העובדים לא מקפיד על כשרות המזון.

הרב אליהו כהן צדק שליט"א

עירוב הצירות

מדין תורה אסור להוציא מרשות היחיד לרשות הרבים ולהיפך. אולם להוציא מרשות היחיד לרשות היחיד מותר כן התורה. אך שלמה המליך ובית דין תיקני לאסור הוצאה אפילו מרשות היחיד לרשות היחיד. בגין החצר שפתחותם לה כמה בתים, אף"י שהחצר מוקפת מחיצות ווינה כרשויות מותאייה, אסור להוציא מן הבתים לחצר.

טעם התקינה: שע"כ יזהרו מל呼וציא מרשות היחיד לרשות הרבים. דרך ההיתר: הדרכ להוציא מרשות היחיד לרשות היחידה, היא ע"י עירוב בגין בחצר שפתחותם אלה לרשות היחידה, היא ע"י עירוב בגין בחצר הבתים הפתוחים לחצר, וזה כמה בתים יניחו פת בחד הבתים הפתוחים לחצר, וזה נחשב שאומרם בני הרשות: 'כולנו מעורבים, ואוכל אחד לכולנו, והרי אנו כולנו ושות אח'ת'. עירוב הנעשה ע"י הבתים שבחצר נקרא עירוב הצירות".

**שׁוֹ"ת אֲקַטוּאָלִוֶת מִמּוֹה"ר הָגָן הַגָּדוֹל ר' בָּרוּךְ שְׂרָגָא שְׁלִיט"א
רַאֲבָד יְרוּשָׁלָם וּנְשֵׁי בֵּית הַהוּרָא "מַעַין טָהָר"**

ברוך אמר

שְׁאַלָּה:

**אֲבִי לְשָׁה עִיסָה גְּדוֹלָה שִׁשָּׁ בָּה 4 קִילּוֹ כְּמוֹ לְמַשָּׁךְ חֹדֶשׁ, וְכֹל שְׁבוּעָ אֲנִי מִשְׁתַּמְשָׁתָ בְּקִילּוֹ וְהַשָּׁאָר שְׁמָה בְּמַקְפִּיאָ. הָאָם אֲנִי חִיבָת
לְהַפְּרִישׁ מִמְּנָה חָלָה?**

תְּשׁוּבָה:

**כַּתּוֹב בַּיְרוּשָׁלָם (חַלָּה פ"א ה"ה): אָמַר ר' יְוחָנָן הָעֹשָׁה עַל מַנְתָּ לְחִלּוֹק בְּצָק פְּטוּר מִן הַחָלָה. וְהַקְשָׁוּ עַלְיוֹ מִהְמְשָׁנָה נְחָתוֹ שְׁעָשָׂה
שָׂאוֹר לְחִלּוֹק חִיבָת הַחָלָה. וְתִידְעֵץ שֵׁשׁ הַבְּדִיל בֵּין נְחָתוֹ שַׁהְוָא לְשָׁ כִּי לְמַכְור לְבֵין אָדָם פְּרָטִי שְׁלָשׁ וְאָוֶה בְּבֵית. כִּי נְחָתוֹ אָם בְּזָא לְ
קוֹנָה שִׁיקָּנה אֶת הַכָּל הוּא יִשְׁמָה יוֹתֵר וְלֹא יְחִילָ אֶת הַעִיסָה. וְכֹךְ פְּסָק הַרְבָּמָ"ס לְהַלְכָה (כֶּפֶז בִּיכּוֹרִים ה"ט) נְחָתוֹ שְׁעָשָׂה עִיסָה
לְעַשּׂוֹתָה שָׂאוֹר לְחִלּוֹק חִיבָת הַחָלָה שָׁאָם לְאַתְּמָכָר יִשְׁעַנְהָה פָּתָ אֶבֶל הָעִיסָה עַל לְחִלּוֹק בְּצָק פְּטוּרָה.**

**וְכֹן פְּסָק מִדּוֹן בְּשָׁעָעָ (סִ"י שְׁכָ"ז ס"ב) לְחִלּוֹק בֵּין בָּעֵל מִאָפִיה לְבֵין אָדָם פְּרָטִי, שְׁבָעֵל מִאָפִיה חִיבָת. אֶבֶל אָשָׁה שְׁלָשָׁה כִּמָּה קִילּוֹ בְּצָק
וּמִחְלָקָת לְבִנּוֹתִיהָ וּלְכְלוֹתִיהָ כֵּל אֶחָד קִילּוֹ בְּעַדְוֹ בְּצָק פְּטוּרָה מִהַּחָלָה. אֶבֶל אָסָם הָיא אָוֶה מִנְחָה לְשְׁמַדְרָה בְּמַקְפִּיאָ לְשְׁבָעֵל הַבָּא וְאָוֶה אָוֶת
לְהַפְּרִישׁ חָלָה בְּבִרְכָה. אֶבֶל בְּשָׁאַלָה הַזָּו שְׁהָאַשָּׁה לְשָׁה 4 קִילּוֹ, וְאָוֶה מִןְחָה לְשְׁבָעֵל הַבָּא וְאָוֶה אָוֶת
בְּשְׁבָעֵל הַבָּא, כְּתַב בְּלַחְם חִמּוֹדֹת עַל הַרְאָ"שׁ (הַלְכָה חָלָה) שְׁהָעִשָּׂה עַל מַנְתָּ לְחִלּוֹק בְּצָק לְאֶפֶתְהָ בְּיּוֹם אֶחָר אוֹ בְּסֻעָוָה אֶחָרָת
פְּטוּרָה מִהַּחָלָה. אֶבֶל דְּבִים מִהְפּוֹסְקִים חָולְקִים עַל זֶה וּסְוּבָרִים שְׁכָלְמָה שְׁנָאָמָר הָעִשָּׂה עַמְּ לְחִלּוֹק פְּטוּרָ, דּוֹקָא לְחִלּוֹק אֶת
הָעִשָּׂה לְאָנָשִׁים אַחֲרִים כֵּל אֶחָד פְּחָות מִהְשִׁיעָר, אֶבֶל אָסָם שְׁוּמָר לְחִילָק לְעַצְמוֹ חִיבָת, כְּבָ"כּ הַלְבָושׁ, וּכְבָ"כּ מִהְרִירִ"ט
אַלְאָזִי, וּכְבָ"כּ הַגָּרָ"א, שְׁהָעִשָּׂה עִיסָה בְּבֵיתוּ לְחִילָק לְעַיְסוֹת קָטָנוֹת חִיבָת. וְלֹאַלְכָה כָּלְלָגְדָּל בִּידֵינוּ סְבָ"ל, לְכָנָ יש לְהַפְּרִישׁ חָלָה בְּלִי
בְּרָכָה.**

**וְלֹאַנְךָ אֲמָת הָיא לְשָׁה בְּצָק וּמִחְלָקָת אֶת הַבְּצָק לְבִנּוֹתִיהָ וּלְכְלוֹתִיהָ, אוֹ תַּלְמִידִוִּת בֵּית הַסְּפָר שְׁחָמוֹרָה לְשָׁה עִיסָה גְּדוֹלָה כְּשִׁיעָוד וְאַחֲבָ"כּ
נוֹתָנָת לְתַלְמִידִוִּת לְקָלּוּעָ אֶתְּמָתָן וּלְאֶפֶתְהָ בְּבֵית, פְּטוּרָה מִהְפְּרִישָׁת חָלָה בְּכָלְלָ. אֶבֶל אָסָם הָיא מִחְלָקָת אֶת הַבְּצָק לְעַצְמוֹה חִילָק אָוֶה וְחִילָק
מִקְפִּיאָה לְזַמְּן אַחֲרָ תִּפְרִישׁ חָלָה בְּלֹא בְּרָכָה.**

**הַרְבָּ מִיבְּלִי הָיָה לִיפְקוּבִּיךְ זְצָ"ל
רָאֵשׁ יִשְׂבַּת פּוֹנוֹבִּיךְ לְצָעִירִים
וְחַבָּר מִועֲצַת גְּדוֹלִי הַתּוֹרָה
נְלֵבָ"ע כְּזָ"ז בְּסִיוּון הַתְּשִׁעְעָ"א**

**הָגָן הַגָּדוֹל ר' אַלְיָהו מַאֲדָר שְׁלִיט"א
רַאֲבָד בִּישְׁיבָת כְּסָא רְחָמִים
וּמַחְבָּר הַוּרָא בְּרוּרָה טָהָרָה**

ר' אָרוֹהָ

**יִשְׁנָה חִשְׁבָּוֹת רָבָה לְדוֹגָמָה הָאִישִׁית. כַּאֲשֶׁר הַבָּן רְוָא אֶת אַבָּיו לְמַד
תּוֹרָה וּמִקְפִּיד בְּקִיּוֹם מִצְוֹת הַדָּבָר מִשְׁפִּיעַ עַלְיוֹ יוֹתֵר מִתְּמֻכוֹחות.**

**יִשְׁנָה חִשְׁבָּוֹת לְכָךְ שָׁהָאָב יַלְמֵד תּוֹרָה עַמְּ בָּנָו, לְאָךְ רַק מִשְׁוּם מִצְוֹת
"וּשְׁנַנְתָּם לְבָנִיךְ", אַלְאָגָם לְצַרְעָר יִצְרָר קָשָׁר בֵּיןֵיכֶם.**

**כְּתוּצָה מִכָּךְ הַבָּן נָווָה יוֹתֵר לְקַבֵּל אֶת דְּבָרֵי אַבָּיו בְּתַחְוםִים נָסָפִים, לִימּוֹד
זֶה צָרֵיךְ לְהַתְּקִים מִתְּזָעֵן אַבָּאוּתָה וְלֹא מִתְּזָעֵן כְּפִיָּה.**

**עַל הַאָב לְשָׁמוּעָ אֶת דְּבָרֵי בָּנוּ בְּסְבָלְנוֹת וּבְמָאוֹרָ פְּנִים, יְשַׁלְבָה אֶת הַבָּן
עַל סְבָרָא יִפְּהָה שָׁהָאָוָם, כִּי לְהַאֲחִיב עַלְיוֹן אֶת הַלִּימּוֹד וְלְהַמְּרִיצָה אֶת
לְעַמְּלוֹן בְּתּוֹרָה.**

**יִשְׁלַׁחְמָה אֶת הָבָן בְּנָחָת וּמִתְּזָעֵן אַהֲבָה, כִּי שָׁהָבָן יְחֹשֵׁשׁ שְׁהָדָבָר נָבוּעָ
מִאַהֲבָתוֹ שֶׁל אַבָּיו, שְׁרוֹצָה בְּטוּבָתוֹ.**

**אַיִן לְצָעָנוֹק וְלֹהֲעַנְיָשׁ יְלִדְשָׁמְדֵר בְּחֽוֹצָה אוֹ בְּכָעַם, אַלְאָ יְשַׁלְבָה לְזַמְּנָה
בְּנָחָת וּמִתְּזָעֵן אַהֲבָה שֶׁקְּחָה הָאָב מִפְּסִיד אֶת הַמְּעוֹלָתָה הַטוֹּבָה.**

**דּוֹרְנוֹן חָלְשִׁי, וְלֹאַנְךָ אֲנָדִיךְ לְהַשְׁתָּמֵשׁ בְּעִיקָּר בְּ"יְמִין מִקְרָבָת" וְלֹא בְּ"שְׁמָאל
דוֹזָה", מִאַתְּהָ סִיבָה, כַּאֲשֶׁר הַבָּן נָבוֹחַ שְׁהָבָן אִינְנוּ יוֹדַע אֶת הַסּוֹגָה שֶׁלְמַד
בְּתָתָ"ת אוֹ בִּישְׁיבָה - אַنְכָעָס עַלְיוֹן וְלֹתָת לוֹ הַרְגָּשָׁה שְׁהָאָוָם יְדַע, אַלְאָ יְשַׁלְבָה
אֶת הַדָּבָרִים עַמְּכוֹן אֶת הַדָּבָרִים תָּזָק מִתְּזָעֵן הַרְגָּשָׁה טָבָה, כְּגָון בְּעַזְרָת
אִמְרָה "מַן הַסּוֹטָה תָּחִכּוּתָן לְכָךְ וְכֹךְ".**

**אַיִן לְהַלְחִיזָן מִדי אֶת הַיְלָד, אַךְ גַּם לֹא לְפָנָקָו יִתְּר עַל הַמִּידָה וְלֹאַפְּשָׁר לֹא
חִופְשִׁוּתָיו יִתְּר.**

**הַהְוָרִים חִיבָבִים לְנָהָג בְּסִמְכּוֹתִוִת, כִּי שְׁהַוְלָדִים יְהִיוּ חִיבָבִים לְשָׁמוּעָ
לְהַמְּגָנָם גַּם בְּדָבָרִים שָׁאָנָם נָרָאִים בְּעִינֵיכֶם.**

הַמְּפַתֵּח לְהַצְלָה בְּחִינּוֹן הַיְלָדִים הוּא תְּפִילָה בְּדָמָעָות.

**בְּשַׁלְחָן עֲרוֹךְ אָבִן הַעֲזָר (סִ"י כְּזָ"ז סְבָ"בּ) כתַּב מִדּוֹן: לֹא תַּלְכְּנָה בְּנָוֹת יִשְׂרָאֵל
פְּרוּעָוֹת רָאֵשׁ בְּשָׂוֹק, אֲחַת פְּנוֹיָה וְאֲחַת אֲשֶׁת אִישׁ. עַכְ"ל. וְהָוּ לְשׁוֹן
הַרְבָּמָ"ס. הָרִי שָׁגָם פְּנוֹיָה, אֲסֹרָה לִילְךְ פְּרוּעָה רָאֵשׁ. אַמְּנָס הַפּוֹסְקִים
הַקְשָׁו, הָרִי בְּשָׁעָעָעָ אָוְהָח (סִ"י עַד סְבָ"בּ) מִכּוֹאָר דְּבַתּוֹלָה מוֹתָרָת בְּגִילּוֹי
שִׁיעָד, וְהָרָב מִגְּנָן אַבְּרָהָם (שָׁם סְקָ"ז) תִּידְעֵץ פְּרוּעָה רָאֵשׁ שָׁאָסָרָה פְּנוֹיָה,
פִּירּוֹשׁוֹ שְׁסָוֹתָרָת קְלִיעָת שִׁיעָדָה וְהַוְלָכָת בְּשָׂוֹר מִפְּזָזָר. וְהָוּ
מִדְרָךְ צְנִיעָת לְבַתּוֹלָה, שָׁאָף שְׁמוֹתָרָת לִילְךְ גִּילּוֹי רָאֵשׁ, אֶבֶל לֹא
בְּשִׁיעָד פְּזָזָר. עַשְׁ". וַיְשַׁלְבָה פּוֹסְקִים אֲרִיכָות בָּהָזָה.**

**וּנְכָבָד פְּזָזָר לְצִנְעָוָת פִּירּוֹשׁוֹ לְכָסָות וְלֹא לְבָלְוטָ, וְלֹאַנְךָ אֲפִיָּ אֲפִיָּ
לְאַסְוּרָ לְצִנְעָוָת הַחַוֹצָה לְגָמָרִי, מִמְּ דְּבָרִים שְׁמָגוֹרִים יִצְרָרְרָה
רְהָעָ וּמִעוּרְרִים אֲתָה הַרְוָאִים, צִרְכָה לִיזְהָר שְׁלָא לְעַשְׁוֹתָן. וְשִׁיעָד
בְּאֶשֶׁה, מִשְׁוֹרָה עַל עַצְמָה, וּמִצְנִיעָה עַנְיָנִים. וְלֹאַנְךָ יְשַׁלְבָה
עַל צִנְעָוָת, אֲשֶׁרְהָ בָּהָזָה וּבְבָאָ, וְתִזְכָּה לְשִׁפְעָ בְּרָכָה.
וּבְפְּרִט בְּדוֹר זה שְׁרָבָה הַטּוֹמָאָה, וְהִיצְרָרְרָה
מִוְתָּרָה, שְׁמַתָּרָת עַל צִנְעָוָת, שְׁבָרָה גְּדוֹלָה מְאָד.**

**שְׁמַתָּרָת עַל רְצֹנָהָה וּשְׁוֹמְרָת עַל צִנְעָוָת, שְׁבָרָה גְּדוֹלָה
מְאָד.**

היה שווה להכווץ!!!

בעזרת ה' יתברך בקרוב יצא לאור הספר הראשון בסדרת ספרי המכוון - פסקי הלכה, הספר הנפלא **"פסקין שבת"**,

הכול הלכות שבת להלכה ולמעשה כסדר השולחן ערוך, עם משא ומתן בדברי הפוסקים ומקורות נאמנים.

מן הדואשן לציון
הגאון ר' יצחק יוסף שליט"א

מאת מורהנו ראש בית ההוראה
הרבי הגאון ר' יניב נסיד שליט"א,
ראש בית ההוראה מעין טהו, ומהבר סדרת
הספרים שאלות ותשובות הלכה למשה ג',
חלקים שרבים נאותו לאורם ומקצת
מההינדונים שבאו בהם עלו על גבי
עלוננו במדור הלכה למשה.

מן דاش היישיבה
הגאון ר' מאיר מאוזוז שליט"א
ראש ישיבת כסא רוחמים,

**הספר החדש מעוטר בהסכמות נלהבות
מגדולי הדור שליט"א
שעינו בספר ושיבו אותו במאוד.**

גם אתה יכול להיות שותף בלימוד הלכות שבת למעשה של רבבות לנצח,
בוא והיה שותף בהוצאת הספר לאור עולם
חנייג: 054-5002 | 0527-150-637

МО"ד הגאון הגדול
ר' ברוך שרגא שליט"א
ראב"ד ירושלים ונש"י
בית ההוראה "מנין טהו"